

род без грошиї, живе без срібла і без золота, а проте їсти і пити має що. Так з горла-ж проте не видреш, блукати по лісах з дружиною теж не весело. Міркує він, міркують і совітники його, друзи, товариші, щоб се зробити, аби народ сам до них податок ніс, аби працю свою їм давав, на них, на панів на військових своїм потом і кровю данн поливав. Міркували вони довго, та ні до чого-б воно не дійшло, коли-б їм сатана не допоміг. А трафилось се ось як: Архангел Гавріїл післяв сон грецькому цісареві, щоб він наставив руських на свою Христову віру. Тоді руські і Греки, маючи одну віру, не будуть воювати між собою. А чорт підказує далі: Та научи князя зі своїх людей дерти шкуру, так, як у вас зміють: от тоді князеві не треба буде до вас Греків їзти. Приїздять посланці від Греків до Кієва до князя. Кажуть, що хотять з князем добре в злагоді жити. Зібрав ся князь зі своїм військом та з підлизниками своїми та ще з жерцями тим, що народ дурять, гроші від народу беруть та піби то до старших божків поганських молять ся. Зібравсь усі гуртом таї слухають посланців грецьких. А ті і кажуть: Приїхали отсе ми до вас, князю